

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Dagmar Nygrínové a soudců JUDr. Marie Turkové a JUDr. Petra Průchy v právní věci žalobce: **T. N. T.**, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, poštovní schránka 21/OAM, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 23. 7. 2004, č. j. 55 Az 680/2003 – 50,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Krajský soud v Brně rozsudkem ze dne 23. 7. 2004, č. j. 55 Az 680/2003 – 50 zamítl žalobu, již se žalobce domáhal přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 9. 5. 2003, č. j. OAM-622/VL-19-ZA-03-2003, jeho zrušení a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení. Označeným rozhodnutím žalovaného správního orgánu nebyl žalobci udělen azyl z důvodu nesplnění podmínek uvedených v § 12, § 13 odst. 1, 2 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 328/1991 Sb., o Policii České republiky ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon o azylu), ve znění zákona č. 2/2002 Sb. Současně bylo rozhodnuto, že se na cizince nevztahuje překážka vycestování ve smyslu § 91 zákona o azylu. Krajský soud v Brně po přezkoumání věci dospěl k témuž závěru jako žalovaný správní orgán, že u žalobce nejsou dány důvody pro udělení azylu jak z hledisek vyplývajících z ustanovení § 12 zákona o azylu, taktéž z hlediska ustanovení § 14 téhož zákona. Nezjistil rovněž existenci překážek vycestování uvedených v § 91 zákona o azylu.

Proti tomuto rozsudku podal žalobce (dále jen stěžovatel) kasační stížnost, v níž vyslovil přesvědčení, že patří k ohroženým osobám a v případě jeho návratu do vlasti budou zde ohroženy jeho zdraví a život. Současně požádal o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti podle ustanovení § 107 zákona č. 150/2002 Sb. (soudní řád správní – dále jen „s. ř. s.“).

Kasační stížnost je podána opožděně.

Z obsahu spisu vyplývá, že rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 23. 7. 2004, č. j. 55 Az 680/2003 – 50, byl z důvodu, že stěžovatel nebyl na jím uvedené adrese (S. 8, Č. n. H.) zastížen, byl uložen dne 26. 8. 2004 u držitele poštovní licence (na poště v Č. n. H.). Správnost uvedené adresy pobytu stěžovatele si Krajský soud v Brně ověřil též z výpisu odboru azylové a migrační politiky Ministerstva vnitra ČR. V úložní lhůtě si stěžovatel písemnost nevyzvedl a ta byla vrácena poštou dne 9. 9. 2004 Krajskému soudu v Brně.

Podle ustanovení § 42 odst. 5 s. ř. s. v návaznosti na ustanovení § 46 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., o s. ř., ve znění pozdějších předpisů platí, že nebyl-li adresát písemnosti, která

má být doručena do vlastních rukou, zastížen, ačkoli se v místě doručení zdržuje, písemnost se uloží a adresát se vhodným způsobem vyzve, aby si písemnost vyzvedl. Nevyzvedne-li si adresát zásilku do 10-ti dnů od uložení, považuje se poslední den této lhůty za den doručení, i když se adresát o uložení nedozvěděl. Poslední den uvedené desetidenní lhůty počítané od uložení zásilky je tedy 5. 9. 2004. Protože uvedený den byla neděle, posunul se v souladu s ustanovením § 40 odst. 3 s. ř. s. konec uvedené lhůty na nejbližší příští pracovní den, tedy pondělí 6. 9. 2004. Od uvedeného data počala tudíž stěžovateli běžet lhůta k podání kasační stížnosti, přičemž na uvedeném závěru nemůže ničeho měnit ani skutečnost, že stěžovatel si vyzvedl zásilku sám osobně u jmenovaného soudu až dne 27. 10. 2004, neboť za této situace je třeba vycházet z tzv. fikce doručení, uvedené v citovaném ustanovení § 46 odst. 4 o. s. ř.

V poučení napadeného rozsudku je v souladu s ustanovením § 106 odst. 2 s. ř. s. správně uvedeno, že proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně prostřednictvím Krajského soudu v Brně, a to ve lhůtě dvou týdnů po jeho doručení s tím, že podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, což neplatí pouze tehdy, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání.

Podle § 40 odst. 1 s. ř. s. lhůta stanovené tímto zákonem, výzvou nebo rozhodnutím soudu počíná běžet počátkem dne následujícího poté, kdy došlo ke skutečnosti určující její počátek. Podle odst. 2 téhož ustanovení lhůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků, končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Není-li takový den v měsíci, končí lhůta uplynutím posledního dne tohoto měsíce. Podle ustanovení § 40 odst. 3 s. ř. s., připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Podle odst. 4 téhož ustanovení je lhůta zachována, bylo-li podání v poslední den lhůty předáno soudu nebo jemu zasláno prostřednictvím držitele poštovní licence, anebo předáno orgánu, který má povinnost je doručit, nestanoví-li tento zákon jinak.

Jak již bylo výše uvedeno, je třeba za den doručení napadeného rozsudku stěžovateli považovat pondělí dne 6. 9. 2004. Lhůta dvou týdnů k podání kasační stížnosti počala běžet dne následujícího, tj. v úterý dne 7. 9. 2004 a skončila v pondělí dne 20. 9. 2004 (§ 40 odst. 2 s. ř. s.). K zachování lhůty pro podání kasační stížnosti bylo proto třeba, aby nejpozději dne 20. 9. 2004 byla kasační stížnost předána soudu, nebo zaslána soudu prostřednictvím držitele poštovní licence, popř. zvláštní poštovní licence, anebo předána orgánu, který má povinnost podání doručit. Z obsahu spisu však plyne, že kasační stížnost byla podána osobně u Nejvyššího správního soudu až dne 2. 11. 2004, tedy po marném uplynutí lhůty pro podání kasační stížnosti a tudíž opožděně. Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost proti napadenému rozsudku Krajského soudu v Brně odmítl podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s., a to pro její opožděnost. Za této situace se pak již nemohl zabývat (a nezabýval se) návrhem na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti).

O nákladech řízení rozhodl soud za použití ustanovení § 60 odst. 3 a § 120 s. ř. s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, neboť kasační stížnost byla odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 19. 1. 2005

JUDr. Dagmar Nygrínová
předsedkyně senátu